

РЕШЕНИЕ

№ 1983

гр. София, 10.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 21.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **12593** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Обжалва се по реда на чл.156 и следващите от ДОПК ревизионен акт /РА/ №Р-22221017007679-091-001/11.07.2018 г., поправен с РА № П-22221018143523-003-001/13.08.2018 г., издадени от К. Г. М. – орган, възложил ревизията и В. Б. Л. – ръководител на ревизията, в частта му, която не е отменена с решение №1505/01.10.2018г. и №161629.10.2018г. за поправка на ОФГ, на директора на Дирекция „ОДОП“ С., по жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК]. С решението РА е потвърден в частта на установен резултат за корпоративен данък за данъчни периоди: от 2014 г. до 2016 г., както и установен резултат за ДДС за данъчни периоди: м. 06, 07, 09, 11, 12 на 2013 г., м. 01, 05, 07, 10, 11 и 12 на 2014 г., м.01 2015 г. и м.03 на 2016 г. При ревизията са констатирани основания за корекция на декларирана данъчна основа на получени доставки и на данъчен кредит, във връзка с непризнато (отказано) право на приспадане на данъчен кредит (ДК) на [фирма] по фактури издадени от доставчици. Констатирани са основания за начисляване на данък (ДДС) по факту-ри (invoice) издадени на [фирма] от външни доставчици по ВОП и за начисляване на данък (ДДС) по фактури (invoice) издадени от [фирма] на външни клиенти по ВОД. Жалбоподателят счита, че РА е издаден в нарушение на ДОПК и ЗДДС. Счита, че представените в хода на ревизията приемо-предавателни протоколи, съставени и подписани на мястото на получаване на стоките са относими към понятието за ВОД по чл.138, § 1 от Директивата и чл.7, ал.1 от ЗДДС, чиито съществен елемент е прехвърлянето на правото на разпореждане с вещта като собственик. Намира ги за

съществена индиция за осъществени доставки, макар да не съдържат стриктно реквизитите на чл.45 от ППЗДДС, защото носят информация за вида и количеството стока, дата и място на получаването и индивидуализацията на лицата участвали в предаването. Обвинява ревизията в пълна процесуална пасивност в нарушение на служебното начало по чл.5 от ДОПК, тъй като от страна на ревизиращите органи не са изследвали действителното осъществяване и документиране на международен транспорт по декларирани от ДЗЛ ВОД чрез назначаване на насрещна проверка на [фирма], посочено като транспортното предприятие, извършило международния превоз на стоките, предмет на ВОД. Изразява становище, че при липсата на такава проверка не може доказателствено да се обоснове тезата за липса на реализирани ВОД от ревизираното лице поради недоказан транспорт. Информационните източници за транспортиране на предмета на доставките са писмените потвърждения от [фирма], според които стоките на [фирма], предмет на ВОД, са превозвани с групов транспорт до съответните купувачи във Великобритания. Неизискването на писмени обяснения и доказателства за организацията и документирането на груповия транспорт определя като съществен процесуален порок на производството по издаване на оспорения РА. Наред с това, от ревизията не е установено за чия сметка са услугите по международния транспорт и не е изяснено действителното заплащане на превозните услуги. Не е извършена и справка в ИС за обмен на ДДС информация между държавите членки на ЕС -V., с цел осъществяване на контрол по действителното осъществяване на претендираните от ревизираното лице вътреобщностни трансакции. По нататък в жалбата си жалбоподателят посочва, че неизискването на писмени доказателства от компетентните органи на Великобритания относно декларирането на ВОП от контрагентите му, създава доказателствена празнота и относно наличието или липсата на данъчна измама. Позовава се на директиви и решения на СЕС, че е недопустимо доставчик, който е действал добросъвестно и е представил документи, установявайки на пръв поглед правото му на освобождаване на дадена ВОД на стоки, да бъде задължен впоследствие да заплати ДДС върху тези стоки, без да бъде установено участие на доставчика в данъчна измама. Уточнява, че е опровергал констатацията на актоиздателя за липса на издадени фактури за процесните ВОД, чрез представянето им по опис в 13 пункта като доказателства към административната жалба, като в допълнение представил и банкови извлечения, доказващи извършените разплащания по декларирани ВОД на стоки към изброени контрагенти G&I C. L. T. H. OF D., F. SLU и KPIP UK L. и пояснение на валиден VAT номер на получателя F. SLU към момента на извършените ВОД към него. В заключение иска отмяна на РА в потвърдената му част.

Ответникът, представляван от юрисконсулт Зарева и в представени писмени бележки, иска съдът да отхвърли жалбата и да постанови решение, с което да потвърди РА, ведно с акта за неговата поправка. По делото, включително и приетата СсчЕ, не се установявали обстоятелства, които да водят до опровергаване изводите на ответника. Жалбоподателят няма представени потвърждения от получатели на стоките, не са представени транспортни документи, които да удостоверяват движение на стоката извън страната. Няма доказателства за извършен ВОД, нито данни за транспорт, както и данни за потвърждаване на доставката на стоките от страната до друга държава-членка по чл. 45 от ППЗДДС. Претендира разности.

Жалбата е допустима. Подадена е от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в срока по чл. 156, ал. 1 от

ДОПК. Предмет на съдебното обжалване е РА, който е обжалван по административен ред и потвърден. Като процесуално допустима жалбата следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

По същество на жалбата:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. При преценка по същество на жалбата и дължимата служебна проверка за законосъобразност на РА, съдът приема следното:

Със Заповед №Р-22221017007679-020-001/09.11.2017 г. е възложено извършването на ревизия на [фирма], за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за данъчни периоди от 01.01.2013 г. до 31.10.2017 г. и задълженията за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2016 г. Срокът е удължен със Заповед за изменение на ЗВР №Р-22221017007679-020-002/15.02.2018 г. Всички Заповеди са подписани от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., упълномощена съгласно Заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221017007679-092-001/03.05.2018 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е подадено възражение срещу констатациите на РД.

Ревизията приключва с РА №Р-22221017007679-091-001/11.07.2018 г., издаден от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии” при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и В. Б. Л., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

Издаден е Ревизионен акт №П-22221018143532-003-001/13.08.2018 г. за поправка на ревизионен акт от К. М. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и В. Б. Л., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията. Отстранена е допуснатата техническа грешка, изразяваща се в погрешно вписване за м. 05.2015 г. в табл. 1, колона 8 на сума от 848,97 лв., като внесена. В резултат на направената корекция, в таблици 1 и 3 към процесния РА, е определен ДДС за довносяне в размер на 81 271,57 лв., и лихви 30 038,62 лв., вместо 80 271,57 лв. и лихва в размер на 29 780,72 лв.

Ревизията е първа за ревизираните периоди и задължения.

От гледна точка на компетентност, форма и процедура не се установяват съществени нарушения. Обжалваният в настоящото производство РА е издаден от компетентни органи съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК вр. с чл. 118, ал. 2 от ДОПК и с чл. 7, ал. 1 т. 4 от ЗНАП органи по приходите. Представени са доказателства за притежаваните от тях електронни подписи. Не се констатира съществено процесуално нарушение при извършване на ревизията, което да обоснове незаконосъобразност на РА.

Спорно остава приложението на материалния закон, което съдът обсъжда с доказателствата и становищата на страните:

1. Установените задължения за ДДС:

1. По отношение допълнително начислен ДДС в размер на 14 627,90 лв. по декларирани от ревизираното лице фактури за ВОД:

[фирма] е декларирало в дневниците за продажби за ревизираните периоди ВОД към КРИР UK L. с VIN № GB114921926; - G&I C. L. T. H. OF D. /без посочен VIN номер в

дневника за продажби/ и F. SLU /без посочен VIN номер в дневника за продажби/. Ревизираното лице не е посочило в дневниците за продажби VIN номерата на последните две дружества: „G&I C. L. T. H. OF D.“ и „F. SLU“, а вместо тях фигурира запис „[ЕГН]“.

С искания за представяне на документи и писмни обяснения №P-22221017007679-040-001/24.11.2017 г. и №P-22221017007679-040-002/02.04.2018 г. от ревизираното лице са изискани документи, доказващи извършен ВОД по фактури „G&I C. L. T. H. OF D.“, F. SLU и „KPIP UK L.“ с VIN GB114921926. С придружително писмо с вх. №53-00-2755#3/20.04.2018 г. [фирма] представя заверени копия от документи във връзка с декларираните ВОД към „KPIP UK L.“ с VIN GB114921926 и F. SLU. Не са представени документи във връзка с декларираните ВОД към „G&I C. L. T. H. OF D.“.

Относно декларираните ВОД към „KPIP UK L.“ с VIN GB114921926 са представени протоколи и потвърждение от трето лице - [фирма], с ЕИК[ЕИК]. Ревизията цитира съдържанието на потвърждението от [фирма]: „с настоящето потвърждаваме, че във връзка с проект за интериорен дизайн, ремонт и обзавеждане на заведение – клуб D. L. за периода от м. май 2013 г. до м. август 2014 г. сме транспортирали с групажен транспорт продукцията на [фирма] за клиент „KPIP UK L.“. Приложени са и пет приемо-предавателни протокола, подписани за [фирма] и „KPIP UK L.“. Протоколите съдържат информация единствено за предаване на видове стоки по конкретни фактури.

Относно декларираните ВОД към F. SLU са представени идентични документи с описаните по-горе, във връзка с декларираните ВОД към „KPIP UK L.“. Представено е потвърждение от [фирма], със следното съдържание, цит: „С настоящето потвърждавам, че във връзка с проект за интериорен дизайн, ремонт и обзавеждане на заведение в Испания за периода м. май 2014 г. – м. юни 2014 г., сме транспортирали с групажен транспорт продукцията на [фирма], за клиент F. SLU представлявано от R. T. №B93312155“. Към потвърждението е приложен приемо – предавателен протокол от 17.06.2014 г., според който [фирма] предава на R. T., представител на фирма F. SLU гранитни шапки и елементи за сухо окачване /по фактура №241/06.06.2014 г./ и каменни елементи /по фактура №236/15.05.2014 г./.

Ревизията отбелязва, че в част от приемо-предавателните протоколи с „KPIP UK L.“ са вписани номера на фактури, които ревизираното лице е включило в дневниците за продажби като издадени към трети лица, а не към „KPIP UK L.“. Така, в протокола от 20.07.2014 г. са описани ф-ра №241/06.06.2014 г. и ф-ра № 236/15.05.2014 г. - посочени в дневниците за продажби на ревизираното лице с получател F. SLU. Също така, в протокола от 21.04.2014 г. са вписани фактури №204/10.12.2013 г. и №168/28.05.2013 г., за които в дневниците за продажби е посочен получател „G&I C. L. T. H. OF D.“.

Ревизиращите органи приемат, че гореописаните потвърждения и приемо - предавателни протоколи нямат характер нито на транспортен документ, нито на потвърждение от получателя, защото не съдържат реквизитите посочени в чл. 45 от ППЗДДС, а именно: дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът. Посочват и че липсват изискуемите по чл. 45 от ППЗДДС документи за доказване на ВОД. Не са представени писмени потвърждения от получателите на стоките. Липсват и транспортни документи, удостоверяващи превоз на стоки от

територията на страната до територията на друга държава-членка.

Липсват данни и доказателства, от които да следва, че са извършени ВОД по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС. Не са изпълнени кумулативно дадените в нормата условия на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС за третиране на доставките като ВОД, а именно:

- по отношение на двама от получателите G&I С. L. Т. Н. OF D. и F. SLU не може да се установи дали са регистрирани за целите на ДДС в друга държава-членка, т. к. не са посочени VIN номерата на тези лица.

- липсват доказателства, от които да следва, че стоката е изпратена или транспортирана извън територията на страната от доставчика, от получателя или за тяхна сметка до територията на друга държава-членка. Не са представени документи, от които да е видно за чия сметка е транспортът, с какво превозно средство е извършен, кой е превозвачът, какво е количеството и видът на превозваните стоки, кога и къде са натоварени и разтоварени.

След като ревизираното лице не разполага с изискуемите се по чл. 45 от ППЗДДС документи за доказване на ВОД по смисъла на чл. 7 от ЗДДС, то според ревизиращите орган считат, че същото няма право да приложи разпоредбата на чл. 53, ал. 1 за облагане с нулева ставка на данъка.

Съгласно чл. 53, ал. 3 от ЗДДС, във връзка с чл. 46 от ППЗДДС, ако доставчикът не се снабди с документите по чл. 45 от ППЗДДС до края на календарния месец, следващ месеца, през който данъкът по ВОД е станал изискуем, то следва да приложи данъчна ставка 20 %, като данъкът се начислява с протокол по чл. 117, ал. 2 от ЗДДС, който се издава в 15-дневен срок, считано от последния ден на календарния месец, следващ календарния месец, през който данъкът е станал изискуем. Според чл. 51, ал. 3, данъкът при вътреобщностната доставка става изискуем на 15-ия ден на месеца, следващ месеца, през който е възникнало данъчното събитие, като при наличие на издадена фактура, данъкът става изискуем на датата на издаване на фактурата, когато тази фактура е издадена преди 15-ия ден на месеца, следващ месеца, през който е настъпило данъчното събитие.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 86, ал. 1 и 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 53, ал. 3 от ЗДДС и чл. 46 от ППЗДДС, при ревизията е начислен ДДС за декларираните в дневниците за продажби ВОД към KPIP UK L., G&I С. L. Т. Н. OF D., F. SLU, в общ размер на 14627 лв., като е описан подробно в РД, решението на ответника, както и в заключението, таблици № 1 и 2.

При административното обжалване решаващият орган приема, че РА е законосъобразен в частта на допълнително начисления ДДС в размер на 14 627,90 лв. за недоказани ВОД към: KPIP UK L., G&I С. L. Т. Н. OF D., F. SLU. Аргументите са за недоказване по предвидения в чл.45 от ППЗДДС ред на ВОД и липса на индивидуализация на стоките във фактурите и приемо-предавателните протоколи.

По делото е изслушано и прието без оспорване заключение по ССЧЕ, което съдът намира за обективно и компетентно и го кредитира. Вещото лице заключава следното:

С фактурите (invoice) по ВОД, издадени от [фирма] на клиенти – дружества от общността (ЕО), са фактурирани стоки в т.ч. каменни елементи, гранитни шапки, гранитни плочи и крачета за сух под, мраморни фаши, изработка на рецепция от оникс и услуги в т.ч. изработка на рецепция от гранит, изработка на плотове за маси от гранит, изработка на каменни елементи, изработка на рецепция от гранит, камина мрамор, мраморни плочи. Към фактурите (invoice) по делото са приложени приемно –

предавателни протоколи с описание на услугите и стоките (без количество и стойност), Таблица № 5. Други съпътстващи фактурите документи по договаряне, заявяване, експедиция и транспорт, не се установяват

По делото (лист 577, 579) се съдържат две Потвърждения от [фирма] с ЕИК[ЕИК]. С първото Потвърждение, [фирма] представлявано от А. В. К., потвърждава, че „във връзка с проект за интериорен дизайн ремонт и обзавеждане на заведение - клуб D. L., с адрес: [улица], L. W. 6DG, Англия (9 R. St, L. W. 6DG, E.), за периода м.май 2013г.–м.август 2014г., е транспортирало с групажен транспорт продукцията на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представявано от Б. Л. Ч., за клиент KPIP UK L. вписа-но в Търговския регистър под № 06818869, с адрес на управление: Н.-холд Р. 232А, Х., Мидълсекс, HA2 8DU, Великобритания (232A Northold R. N., M. HA2 8DU, U. K.) представлявано от И. В. П.". С второто Потвърждение, [фирма] представлявано от А. В. К., потвърждава, че „във връзка с проект за интериорен дизайн, ремонт и обзавеждане на заведение в Испания за периода м.май – м.юни 2014г., е транспортирало с групажен транспорт продукцията на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представявано от Б. Л. Ч., за клиент F. SLU, представлявано от R. T. № B93312155, с адрес на управление: N. A., M. Calle Londres (hotel golf) NUM 307”.

В представените и съдържащи се по делото заверени копия от Извлечения от с/ки на [фирма] в [фирма] в евро и в лева, са видими преводи (постъпления) по банков път от "G&I S. L. T. H. OF D.", "KPIP UK ltd" и "F. SLU" в евро и в лева по фактури за ВОД, общо в размер на 73233,74 лв. (левова равностойност). При съпоставката с фактурните стойности в евро и в лева, общо в размер на 73139,64 лв. (левова равностойност), остава малка обща (компенсирана) стойностна разлика -94,10 лв. За целите на съпоставката на преводите с фактурните стойности, лево-вата равностойност на валутните преводи е изчислена при фиксиран курс за 1 евро = 1,95583 лв. Преводите са подробно представени в Таблица № 6.

Фактурите (invoice) по ВОД издадени от [фирма] на клиенти от страни от общността (ЕО), са отразени с данъчните си основи в Дневника за продажби, респективно в СД за ДДС на доставчика за съответния данъчен период, Раздел А, група Данъчна основа подлежаща на облагане със ставка 0 %: Клетка 14 Данъчна основа на доставки по гла-ва трета ЗДДС. Една от фактурите е отразена в Клетка 17 Данъчна основа на доставки на услуги по чл. 21, ал. 2 ЗДДС с място на изпълнение на територията на друга държава членка и една от фактурите, отразена в Клетка 18 Данъчна основа на доставки по чл. 69, ал. 2 ЗДДС, вкл. доставките при условията на дистанционни продажби с място на изпълнение на територията на друга държава членка, както и на доставки като посредник в тристранна операция. Така или иначе, Клетки 14, 17 и 18 се намират в една и съща група Данъчна основа подлежаща на облагане със ставка 0 % в раздел А на СД за ДДС, където се намира и Клетка 15 Данъчна основа на ВОД на стоки

От представените Аналитични дневници на с/ки, счетоводните данни сочат наличието на счетоводни записвания по фактури (invoice) за ВОД, по кредита на с/ка 7022 „Приходи от продажби на стоки на дребно” или по кредита на с/ка 703 „Приходи от продажби на услуги” за отразяване на приходи от продажби на стоки или услуги, срещу дебитиране на с/ка 4112 „Клиенти” за отразяване

на разчети - вземания по фактури за продажби на стоки или услуги по ВОД. С/ка 453 „Разчети по ДДС“ (45321 „Начислен данък за продажбите“) не е кореспондираща в счетоводните записвания по фактурите (invoice) със ставка 0 %. Със следващи счетоводни записвания е кредитирана с/ка 4112 „Клиенти“ срещу дебитиране на с/ка 504 „Разплаща-телна сметка във валута“ или с/ка 503 „Разплащателна сметка в лева“ за отразяване на намаление на разчети (вземания) от клиенти и увеличение на паричните средства в банкови с/ки с преводи в евро и лева (Таблица № 8).

Сметките от група 70 „Приходи от продажби“, в случая 702 и 703, са резултативни и в края на отчетния период не остават със салдо в баланса, а се приключват със сметка 123 „Печалби и загуби от текущата година“. По кредита на с/ка 702 „Приходи от продажби на стоки“ в кореспонденция с дебита на с/ка 411 „Клиенти“ се отразяват приходите от продажби (реали-зация) на стоки (по продажни цени), а по дебита на с/ка 702 „Приходи от продажби на стоки“ в кореспонденция с кредита на с/ка 304 „Стоки“ се от-разяват стойностите на изписани стоки (предмет на продажба) по техните покупни цени. По този начин, в с/ка 702 „Приходи от продажби на стоки“ се формира резултат от покупко - продажбите на стоки през отчетния период, който се отнася в сметка 123 „Печалби и загуби от текущата година“.

С/ка 7022 „Приходи от продажби на стоки на дребно“ е кореспондираща в счетоводните записвания по пет от фактурите, в т.ч. по фактура № [ЕГН]/10.12.2013г. и фактура № [ЕГН]/14.04.2014г. за каменни елементи, фактура № [ЕГН]/06.06.2014г. за гранитни шапки и гранитни плочи и крачета за сух под, фактура № [ЕГН]/11.07.2014г. за изра-ботка на рецепция от оникс, фактура № [ЕГН]/04.08.2014г. за мраморни фаши. Видно от Аналитичните партиди на стоките 01.01.026 Каменни елементи, 01.01.038 Гранитни шапки, 01.01.040 Гранични плочи и крачета за сух под и 01.01.023 Изработка на рецепция от оникс в с/ка 3041 „Стоки на склад“, те са без обороти по дебита и кредита (прихода и разхода) и без начални и крайни салда (наличности) в периода от 01.01.2013г. до 31.12. 2014г. Заприхождаване и изписване на стоки по тези партиди не се устано-вява. Има само отразяване на приходи от продажби в с/ка 7022 „Приходи от продажби на стоки на дребно“, която е приключена със с/ка 123 „П.-лби и загуби от текущата година“ (приходите са отнесени в резултата от дейността). Изключение: партида 01.01.008 Мраморни фаши, по която има отразяване на приход (покупка на стоки) по дебита на с/ка 3041 „Стоки на склад“ срещу кредитиране на с/ка 401 „Доставчици“, в размер на 6160,86 лв. и разход (изписване на стоки за продажба по покупна цена) по кредита на с/ка 3041 „Стоки на склад“ срещу дебитиране на с/ка 7022 „Приходи от продажби на стоки на дребно“, в размер на 6160,86 лв., Крайно салдо (наличност) 0,00 лв. Стоките по партида 01.01.008 Мраморни фаши се явяват продадени на загуба, тъй като продажната им стойност по фактура № 0000 000254/04.08.2014г., отразена по кредита на с/ка 7022 „Приходи от продаж-би на стоки на дребно“ е 3858,85 лв. Приключвателното счетоводно записване при тази покупко-продажба на стоки е по дебита на с/ка 7022 „П.-ди от продажби на стоки на дребно“ срещу кредитиране на с/ка 123 „П.-лби и загуби от текущата година“ с (-2302,01 лв.). Това червено (сторниро-въчно) счетоводно записване е равносилно на

счетоводно записване по дебита на с/ка 123 „Печалби и загуби от текущата година” срещу кредитира-не на с/ка 7022 „Приходи от продажби на стоки на дребно” с 2302,01 лв.

В заключение по отношение на счетоводните записвания по фактури (invoice) за стоки по ВОД при [фирма], по делото видимо е отразяване на приходи от продажби на стоки, които директно са отнасяни в резултата от дейността. Не се установява заприхождаване и изписване на стоки за продажба. Аналитичните партиди на стоките в материалната с/ка са без движение и наличности в периода. Прави изключение една фактура (254/04.08.2014г.) за „мраморни фаши (п-да 01.01.008)”, при която е видимо отразяване на приход, разход (изписване на стока) и резултат (загуба) от покупко - продажбата на стоката (Таблицы №№ от 8 до 10).

Счетоводството на [фирма] за разглеждания период по делото, е организирано и водено съобразно изискванията на ЗСч и СС. Формата на счетоводството е двустранна, с възможност за синхронизирано хронологично (текущо) и систематизирано (аналитично и синтетично) счетоводно отчитане. Във вътрешния (индивидуален) сметкоплан са разкрити синтетични и аналитични счетоводни регистри, по групи с/ки. В оборотната ведомост и главната книга, с/ките са с натрупвания (обороты) по дебита и кредита, с приключване по (на) приходните и разходни с/ки, с обороти и салда по с/ки за активи, материални и разчетни с/ки. Счетоводните записвания по фактурите в задачите, са съобразени с методология на счетоводната отчетност и вътрешен (индивидуален) сметкоплан. Съпоставими са счетоводни регистри с отчетни регистри по ДДС, ОВ с ОПР и ГДД. Осъществено е годишно счетоводно приключване с изготвяне на ГФО, в т. ч. Счетоводен баланс, ОПР и др. отчетни форми. Подадена е ГДД по чл. 92 ЗКПО, ГФО за съответния годишен отчетен период (Таблицы №№ 8 до 12).

При горното съдът стигна до следните изводи:

За да се приложи чл. 53, ал. 1 от ЗДДС, според която ВОД по чл. 7 от закона са облагаеми с нулева ставка на данъка, ако не представляват освободени вътреобщностни доставки по смисъла на чл. 38, ал. 2 от ЗДДС, се изисква представяне на удостоверяващи ВОД документи, определени в чл. 45 от ППЗДДС. Съгласно чл. 45, т. 1, буква „а” от ППЗДДС за доказване на ВОД дружеството следва да притежава фактура за доставката, издадена на получател, който е регистриран за целите на ДДС в друга държава членка, с посочен идентификационен номер на получателя, под който е извършена доставката, т.2 предписва доставчикът да разполага и с документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка. Последните представляват транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка. Документът за доставката и документите, доказващи изпращането или транспортирането на стоките са тези, които удостоверяват извършването на ВОД и доказването на вътреобщностния им характер е в тежест на доставчика, в случая жалбоподателят. В случаите на транспорт, извършен от доставчика или трето лице, способите на доказване са дадени алтернативно. Достатъчно е

представянето на един от документите /транспортен документ или писмено потвърждение/, за да се приеме, че е налице ВОД. Транспортният документ може да бъде копие от товарителница, ЧМР, авиотоварителница, коносамент или друг международно признат документ, в който доставчикът е посочен като изпращач, документ, издаден от пощенски оператор и други - в зависимост от способа на изпращане/транспортиране на стоката. По отношение на потвърждението, изискването е в него да са посочени дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките.

По отношение на фактурите за ВОД такива са представени при административното обжалване и се вземат предвид. По отношение на невписването на идентификационния номер на чуждестранния контрагент в част от фактурите следва да се има предвид, че това обстоятелство е установимо и за трите контрагента се установява, че имат валидни номера.

Стои въпросът за наличие на другите изискуеми документи - потвърждения от получателите на стоките или с транспортен документ, удостоверяващ транспортиране на стоките от територията на страната до територията на друга държава-членка. В случая представените потвърждения не съдържат дата и място на получаване, вид и количество на стоката, освен това потвърждението не изхожда от получателя на стоките, а от трето лице, което сочи, че е транспортирало с групажен транспорт продукцията на жалбоподателя без друго уточнение. Същото се отнася и за протоколите, макар да имат подписи на фирмите получатели, не съдържат дата и място на получаване.

Възражението на жалбоподателя, че представените от него протоколи са индигия за извършени ВОД не е основателно, предвид нормативно установеното изискване за удостоверяване на доставките с по особен режим, каквито са ВОД. Същото се отнася и за проверките на контрагентите, тъй като в случая изискването е за удостоверяване на ВОД със съответните транспортни документи или потвърждения, с които жалбоподателят е този, който следва да разполага. Жалбоподателят не е доказал с предвидените от закона способности реално извършени ВОД, а е негова доказателствената тежест при удостоверяването на тези доставки.

Освен това представените от жалбоподателя документи за доказване на ВОД – фактури и приемо-предавателни протоколи, а и потвържденията за групажния транспорт - не съдържат достатъчно данни за индивидуализиране на предмета на доставките по спорните фактури – вида и количеството на стоките, като стоките са описани общо, по своя род и не са конкретизирани количества. Тези описания не могат да служат за индивидуализация на стоките, които жалбоподателят твърди, че е предал на чуждестранните контрагенти.

Липсва конкретно и ясно доказателство за предаване на конкретен вид стока, а абстрактното посочване прави спорните фактури с неопределен предмет за целите на претендираните от жалбоподателя права. Освен горното, в настоящото производство следва да се подчертае, че във фактурите и приемо-предавателните протоколи липсват и каквито и да е данни за

количествата на предадените стоки.

Законосъобразни се явяват и лихвите за просрочие във връзка с установените задължения по ЗДДС.

С оглед изложеното, съдът намира, че РА в тази част е законосъобразен и жалбата следва да се отхвърли, в това число за неправомерно ползван данъчен кредит по фактурите от [фирма], [фирма] и [фирма].

2.Относно установените задължения за **корпоративен данък**:

За 2014 г. с РА е установен корпоративен данък за внасяне в размер на 6 636,22 лв., при деклариран от ревизираното лице данък – 2 473,70 лв., за 2015 г. е установен корпоративен данък в размер на 4 062,01 лв. при деклариран от лицето данък - 2 127,20 лв. и за 2016 г. е установен корпоративен данък за внасяне 5 016,04 лв. при деклариран данък за внасяне – 1 439,01 лв.

Допълнително установени задължения за корпоративен данък произтичат от:

- увеличение на финансовия резултат на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО, във връзка с чл. 10, ал. 1 от ЗКПО с отчетени разходи по фактури от [фирма] и [фирма], за които при ревизията е констатирано, че не документират реално извършени доставки;

- корекция на счетоводния финансов резултат на основание чл. 54, ал. 2 от ЗКПО с незаконосъобразно осчетоводени разходи за амортизации.

Жалбоподателят не излага конкретни доводи по тези задължения и не ангажира доказателства.

Съдът намери, че извършените корекции са законосъобразни и съответстват на посочените за тях основания.

С оглед изложеното и съдът приема РА и в тези му части за законосъобразен.

Предвид изхода на делото и представляването на ответника от юрисконсулт следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 1333 лв., съразмерно на материалния интерес, предмет на жалбата.

Така мотивиран съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт №Р-22221017007679-091-001/11.07.2018 г., поправен с РА № П-22221018143523-003-001/13.08.2018 г., издадени от К. Г. М. – орган, възложил ревизията и В. Б. Л. – ръководител на ревизията, в частта му, която не е отменена с решение №1505/01.10.2018г. и решение №161629.10.2018г. за поправка на ОФГ, на директора на Дирекция „ОДОП“ С., обжалвана пред съда.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати юрисконсултско възнаграждение на Директора на Дирекция „ОДОП“ -С. в размер на 1333 лв.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

